

ELSA MORANTE
VE TARİH
DEVAM EDİYOR

♥
CAN
ROMAN

İTALYANCA ASLINDAN ÇEVİREN
NİHAL ÖNOL

Elsa Morante
VE TARİH
DEVAM EDİYOR

Can Yayınları: 1845

La Storia, Elsa Morante

© Elsa Morante Estate. Tüm hakları saklıdır.

İtalya'da Giulio Einaudi Editore, Torino tarafından yayımlanmıştır.

© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 2007

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Kasım 2009

Bu kitabın 1. baskısı 2000 adet yapılmıştır.

Yayına hazırlayan: Seçkin Selvi

Kapak tasarımı: Erkal Yavi

Kapak düzeni: Semih Özcan

Dizgi: Gelengül Çakır

Düzeltili: Fulya Tükel

Kapak baskı: Çetin Ofset

İç baskı ve cilt: Özal Matbaası

ISBN 978-975-07-1104-6

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM, DAĞITIM, TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33

<http://www.canyayinlari.com>

e-posta: yayinevi@canyayinlari.com

Elsa Morante
VE TARİH
DEVAM EDİYOR

ROMAN

İtalyanca aslından çeviren
NİHAL ÖNOL

CAN YAYINLARI

**ELSA MORANTE'NİN
CAN YAYINLARI'NDAKİ
DİĞER KİTAPLARI**

ENDÜLÜS ŞALI / *öykü*
ARTURO'NUN ADASI / *roman*

Elsa Morante, 18 Ağustos 1912'de Roma'da doğdu. Denemeleri *Gizli Oyun* adıyla 1941'de yayımlanan yazar, II. Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru Faşistler tarafından arandıkları için eşi ünlü yazar Alberto Moravia ile Roma yakınlarındaki Ciociara bölgesine kaçtı; bu kaçış sürecinde yaşadığı ve tanık olduğu olaylar 1974'te yayımlanan *Ve Tarih Devam Ediyor* (La Storia) romanının esin kaynağı oldu. Morante, bu gönüllü sürgün döneminde bir yandan Katherine Mansfield'in yapıtlarını İtalyanca'ya çevirmeye, öte yandan Viareggio Ödülü'nü kazanan *Yalan ve Büyü* adlı ilk romanını yazmaya başladı. Morante'nin öteki yapıtları arasında *Arturo'nun Adası* (Strega Ödülü), *Endülüs Şalı*, *Aracoeli* (Cennetin Mihrabı), çocuklar için yazdığı *Caterina'nın Olağanüstü Serüveni* romanları ile *Alibi* ve *Çocukların Kurtardığı Dünya* adlı şiir kitapları yer alır. Elsa Morante 25 Kasım 1985'te Roma'da öldü.

Nihal Önal, İstanbul'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Bir süre fakültede asistanlık yaptıktan sonra avukatlık stajını tamamladı. *Büyük Meydan Larousse* Ansiklopedisi ve *Büyük Dünya Tarihi* çevirilerinde çalıştı. 1965'ten itibaren Varlık Yayınları, Altın Kitaplar, Milliyet Yayınları, Remzi Kitabevi, Can Yayınları, Doğan Kitap ve başka yayınevlerine Fransızca, İngilizce ve İtalyanca'dan yüzün üzerinde kitap çevirdi.

İçindekiler

...19**	11
1941.....	93
1942.....	135
1943.....	165
1944.....	329
1945.....	407
1946.....	439
1947.....	545
19**	725

Bir okumamış için yazıyorum bunları¹

¹ César Vallejo'nun bir şiirinden.

Hiçbir insan dilinde,
neden öldüğünü bilmeyen kobayları
teselli edebilecek bir sözcük yoktur.

Hiroşima'dan sağ kurtulmuş biri

...bunları bilginlerden ve bilgelerden gizledin
ve küçüklere açıkladın...
...çünkü hoşuna böylesi gidiyor...

Luka X-21 (Aziz Luka İncili)

...19**

“...bana katalog, dergi gönderin,
Tanrı aşkına anacığım,
burada dünyadan haberimiz yok...”
(Sibirya Mektupları’ndan)

1900-1905

Maddenin yapısı üzerindeki son bilimsel buluşlar, atom çağının başlangıcını haber veriyor.

1906-1913

Koca dünyada fazla bir yenilik yok. Yeryüzünde yaşanan binlerce yüzyıl gibi, bu yeni yüzyıl da, tarihsel akışın hiç değişmez ilkesine göre ayarlanmıştı: kimilerine iktidar, kimilerine kölelik. Toplumların, dünyanın tamamını kendi mülkleri veya imparatorlukları olarak paylaşmış olan ve “Büyük Devletler” diye adlandırılan birkaç devletin egemenliğindeki tüm düzeni de, içeride olsun (aslında kapitalistlerin egemenliği altındadır), dışarıda, emperyalizm denilen uluslararası alanda olsun bu ilkeye dayanmaktadır. Bu Büyük Devletler arasına yükselme amacını en son güden, İtalya’dır ve bu konumu hak etmek için de, şimdiden, silah zoruyla kendinden daha az güçlü olan birkaç yabancı ülkeye boyun eğdirmiş ve böylelikle küçük bir sömürge varlığına sahip olmuştur, ama imparatorluk kurabilmesi henüz söz konusu değil.

Aralarında her zaman tehdit dolu, silahlı rekabeti sürdürmekle birlikte Büyük Devletler zaman zaman kendi çıkarlarının ortak savunması için bloklar halinde birleşirler. (Bu çıkarlar, içeride, “iktidarlar”ın çıkarıdır. Bir de, yararlı sayılmasa da, hizmet eden çıkarlar vardır. Köleliğe boyun eğmişlere göre ise bu çıkarlar propagandaya ayak

uydurarak değişen, ölküsel soyut kavramlardan öteye gitmez. Yüzyılın ilk yılları süresince en yaygın kavram, vatan'dır.)

Bu dönemde Avrupa'da iktidar, iki blok arasında çekişme konusudur: Fransa, İngiltere ve Çarlık Rusya'sının Üçlü İtilaf'ı ile; Almanya, Avusturya-Macaristan ve İtalya'nın (İtalya, sonradan İtilaf'a geçecektir) Üçlü İttifak'ı arasında.

Tüm toplumsal ve siyasal eylemlerin merkezinde, bir süredir alabildiğine ve giderek artan gelişimiyle kitle endüstrileri (işçiyi makinenin "basit bir parçası"na indirgeyen) sistemleri düzeyine yükseltmiş büyük endüstriler bulunmaktadır; işletme ve tüketim yönünden, endüstriler yığınları gereksinmektedir, yığınlar da endüstrileri. Ve endüstrinin çalışması da her zaman İktidarların ve Büyük Devletler'in hizmetinde olduğuna göre, ürünleri arasında birinci yeri, ister istemez silahlar almakta (silahlanma yarışı) ve silahlar yığın tüketimi ekonomisine dayanarak, yığınlar savaşında pazar bulmaktadır.

1914

Karşılıklı iki Büyük Devlet bloku arasında Birinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesi; sonradan başka müttefikler veya uydular da bu devletlere katılıyor. Silahlanma endüstrisinin yeni (veya geliştirilmiş) ürünleri, bu arada zehirli gazlar ve zırhlı araçlar da harekete geçiriliyor.

1915-1917

Ülkenin, savaşa direnen (ve bu yüzden bozguncular olarak nitelenen) çoğunluğuna karşı kral, milliyetçiler ve çeşitli çıkarıcı güçler üstünlük kazanıyor ve İtalya İtilaf Devletleri yanında savaşa katılıyor. Sonradan başka devletler ve bu arada Süper-Devlet sayılan Birleşik Amerika da İtilaf Devletleri'nin yanında yer alacaktır.

Rusya, Lenin ile Troçki'nin yönettiği uluslararası sosyalizm-komünizm uğruna girilen büyük Marksist devrimi sonunda, Büyük Devletler arasındaki savaştan çekiliyor

(“İşçilerin vatanı yoktur”, “Savaşa karşı savaş”, “Emperyalist savaşı bırak iç savaşa katıl”).

1918

Birinci Dünya Savaşı İtilaf Devletleri'nin ve onları destekleyen (aralarında Japon İmparatorluğu'nun da yer aldığı) 27 devletin zaferiyle son buluyor. On milyon ölü.

1919-1920

Galip Devletler'in ve Müttefiklerinin temsilcisi olarak barış masasına yetmiş kişi oturuyor ve dünyayı aralarında paylaşma hazırlıklarına başlamak üzere, Avrupa'nın yeni haritasını çiziyorlar. Yenik düşmüş Merkezi İmparatorlukların (Orta Avrupa İmparatorlukları) son bulması ve parçalanmasıyla, bunların sömürgelerinin galip devletlere geçmesi kesinleşiyor ve milliyetçilik ilkesine dayanılarak yeni bağımsız Avrupa Devletleri (Arnavutluk, Yugoslavya, Çekoslovakya ve Polonya) kuruluyor. Almanya'ya da, birçok hüküm arasında, ulusal topraklarını ikiye bölen (ve Polonya'nın denize ulaşabilmesi için değerli olan) Danzig Koridoru'ndan vazgeçmesi zorla kabul ettiriliyor.

Barış hükümleri, sözleşmeyi imzalayanlardan bazıları ve bu arada İtalya (sakatlanmış barış) tarafından yetersiz ve geçici bulunuyor ve yenik ülkelerin açlığa ve umutsuzluğa mahkûm edilmiş halkları yönünden dayanılmaz sonuçlar yaratacağı (cezalandırıcı barış) anlaşılıyor.

En Büyük Devletler'in (Fransa, İngiltere, Japonya ve Birleşik Amerika) Kızıl Ordu'ya karşı iç savaşa karışmasıyla bir uluslararası savaş meydanına dönüştürülmüş ve kuşatılmış Rusya barış masasında yer almamıştır. Bu son derece çetin savaş nedeniyle ve kıyımların, salgın hastalıkların ve yoksulluğun baskısıyla, Moskova'da Komüntern (Komünist Enternasyonal) kuruluyor ve dünyanın tüm proleterlerini, ırk, dil, milliyet ayrımı gözetmeksizin, Enternasyonal Proleter Cumhuriyeti'nin kuruluşu doğrultusunda ortak devrimci birliğe çağırıyor.

1922

Yıllarca süren ve devrimcilerin zaferiyle son bulan iç savaştan sonra, Rusya'da SSCB devleti kuruluyor. Bu devlet savaştan –ister kazanılmış, ister kaybedilmiş olsun– kötü durumlarının daha da kötüye gitmesinden öte bir şey elde edememiş olan, tüm “dünyanın lanetlenmişleri”nce, umudu temsil etmektedir; buna karşılık savaşta, koskoca bir spekülasyon olarak alabildiğine yararlanmış toprak ve endüstri ağalarınca ve Büyük Devletler’ce, artık Avrupa’nın üzerine iyice çökmüş bulunan o ünlü “Komünizm Heyulası”dır Rusya.

Bu ağalar, (sistemlerinin en güvenilir kollarından biri olan) İtalya’da kendi çıkarlarını olabildiğince korumak için, hizmetkârlarıyla ve genellikle sakatlanmış barış’tan öğ almak isteyenlerle birleşiyorlar. İtalya’nın en aşağılık kesiminin “tüm çörçöpüyle yoğrulmuş”, vasat akıllı ama gözü yükseklerde olan Benito Mussolini’de, işlerine yarayacak bir maşa, bir önder bulmakta gecikmiyorlar: Mussolini, kendini sosyalizm bayrağı altında tanıtmayı denedikten sonra, iktidardaki güçlerin (ağalar, kral ve sonradan papanın da), bulunduğu safın karşısına geçmeyi çıkarlarına daha uygun görmüştür. Salt garanti verilmiş, tehditkâr ve uluorta bir antikomünizm programına dayandırılan bir temel üzerine, fascio birliklerini (faşizm bu sözcükten türemiştir), bu boyun eğmişler topluluğunu, burjuva devriminin bu paralı katillerini oluşturuyor. Ve böylesine bir yardımcı takımıyla kendisini görevlendirmiş olanların çıkarlarını, bu şaşkın ve parayla tutulmuş, zavallı eylem bölüklerinin zorbalık ve baskısıyla korumaya kalkışıyor, İtalya kralı (krallığı veraset yoluyla elde etmiş olmaktan başka hiçbir niteliği ve unvanı bulunmayan bu adam), ulusun yönetimini seve seve Mussolini’ye emanet etmiştir.

1924-1925

Rusya’da, Lenin’in ölümü. Kendisine Stalin (Çelik) adını veren halefi zamanında, ulusal iç gereksinmeler (kolektifleşme, endüstrileşme, antikomünizmde birleşmiş Büyük Dev-

letler'e karşı kendini savunma vb.) isteristemez, Komüntern'in ve Troçki'nin (Sürekli Devrim) ülkülerini, Stalin'in (tek bir ülkede sosyalizm) tezi karşısında geri plana itecektir. Marx'ın öngörmüş olduğu proletarya diktatörlüğü, bir parti-nin hiyerarşik diktatörlüğüne indirgendikten sonra, yozlaşmış salt Stalin'in kişisel diktatörlüğüne dönüşecektir.

İtalya'da, Faşist Mussolini'nin totaliter diktatörlüğü; Mussolini bu arada, kendi temel iktidarını güçlendirmek için halkı avlayacak bir formül ortaya atmıştır. Bu formül özellikle, (gerçekleri anlamaya ne yazık ki yeterli olmadıklarından) kendi vasat niteliklerine Mussolini'nin sahte ülkülerinde dayanak arayan orta tabaka üzerinde etkili oluyor; ve tarihin en büyük Devleti'nin, Sezarlar dönemindeki Roma İmparatorluğu'nun meşru vârisleri olan İtalyanların o görkemli soyunu hatırlatmaktan ibaret görünüyor. Bunun ve buna benzer ulusal yönergelerin sayesinde Mussolini "yığınların ilahı" derecesine yükseltilecek ve Duçe (önder) unvanını alacaktır.

1927-1929

Çin'de Mao Çetung'un yönetiminde, milliyetçi merkezi iktidara karşı komünist devrimcilerin gerilla savaşı başlamıştır.

SSCB'de muhalefetin yenilgisi. Troçki Parti'den ve sonra Sovyetler Birliği'nden çıkartılıyor.

Roma'da Papalığın faşizm ile Latran Antlaşması'nı yapması.

1933

İtalya'ninkine benzer bir durumda olan Almanya'da anayasal iktidar, ülkenin yönetimini, Alman Faşizminin (Nazizm) kurucusu, şeytana uymuş, uğursuz ölüm tutkusuna yakalanmış ("Amaç, canlı güçlerin yok edilmesidir") Adolf Hitler'e teslim ediyor ve o da Führer unvanıyla yığınların ilahı derecesine yükseltiliyor; iktidar formülü olarak da Cermen ırkının tüm insan ırkları karşısındaki üstünlüğünü benimsiyor. Bunun sonucunda, büyük Reich'in öngördüğü program, Yahudilerden başlayıp tüm aşağı ırkların

yok edilmesini ve tam olarak köleleştirmesini gerektiriyor. Almanya'da Yahudilerin sistemli kıyımı dönemi açılıyor.

1934-1936

Mao Çetung'un, Milliyetçi Hükümet'in (Komüntang) etkin güçlerini kuşatmak amacıyla, Çin boyunca (12.000 km.) uzun yürüyüşü. Kızıl Ordu'nun 130 bin erinden 30 bini hedefe sağ olarak varabiliyor.

SSCB'de Stalin (artık o da "yağınların ilahı" olmuştur) "Büyük Temizlik"i başlatıyor. Parti'deki ve Ordu'daki devrimcilerin varlığını giderek ortadan kaldırıyor.

Duçe'nin emperyalist formülü uyarınca İtalya, silah zoruyla Habeşistan'a el koyuyor (Bağımsız Afrika Devleti) ve İmparatorluk derecesine yükseliyor.

İspanya'da, Katolik-Faşist Franco'nun (Generalissimo ve Caudillo denir) "umacı-heyula" tehlikesi karşısındaki devletler hesabına körüklediği iç savaş. Üç yıl süren yıkım ve kıyımlardan sonra (böylece Avrupa'da, insanların yaşadığı kentlerin havadan atılan bombalarla, tümünden yerle bir edilmesi sistemi başlatılmış oluyor) Faşistler (Falanjistler) Duçe ile Führer'in şaşmaz yardımı ve dünyanın tüm Büyük Devletleri'nin suç ortaklığı sayesinde üstün geliyorlar.

Führer ile Duçe, Roma-Berlin mihverinde ortaklık kuruyorlar ve bu ortaklık, sonradan Çelik Pakt diye nitelen-dirilen askerî bir anlaşmayla perçinleniyor.

1937

Mihver devletlerine bir anti-komüntern anlaşma ile bağlanan imparatorluk Japonya'sı, Çin'i istila ediyor ve Çin'de iç savaş, istilacıya ortak bir cepheyle karşı koyabilmek için geçici olarak durduruluyor.

Öte yandan (siyasal açıdan, çıkarları Komünizm'e karşıt düşen bir dünyada yapayalnız kalan) SSCB'de, Stalin içeride terör sistemini yoğunlaştırırken, Büyük Devletler'le dış ilişkilerinde, tarafsız bir real-politik stratejisini giderek daha çok benimsemektedir.

1938

SSCB'de Stalin'in baskı ve sindirme sistemi, bürokrasinin doruklarından halk yığınlarına yayılıyor (milyonlar ve milyonlar tutuklanıyor, çalışma kamplarına sürülüyor, haksız yere suçlanarak ölüm cezasına çarptırılanların sayısı akıl almaz düzeye ulaşıyor, vb.). Gene de dünyada yaşayan ezilmiş kalabalıklar –bunlar yanlış haber almakta ve sürekli olarak aldatılmaktadırlar zaten– SSCB'ye umutlarının bağlandığı tek ülke olarak bakıyorlar (başka umut olmadığına bir umuttan vazgeçmek güçtür).

Mihver başkanlarıyla Batı Demokrasileri arasında Münih Antlaşması yapılıyor.

Almanya'da, Kristal Gece (veya kırk camlar gecesi) denilen kanlı geceyle, Alman vatandaşlarına Yahudileri serbestçe yok etmek izni verilmiş oluyor.

Müttefiki Almanya'nın uyduğu temel kuralları uygulayan İtalya da kendi ırkçı yasalarını ilan ediyor.

1939

Kısa süre önce Münih'te Batılı Büyük Devletler'e karşı giriştiği barışçı taahhütleri hiçe sayan Hitler, kendi programını uygulamak niyetindedir ve ilk iş olarak da yirmi yıl öncesinin cezalandırıcı barış'ına karşı, Alman imparatorluğunun haklarını istemekle başlıyor. Bunun için de, Avusturya'nın ilhakından sonra Führer, Çekoslovakya'yı istilaya girişiyor (hemen onu taklide kalkışan Duçe de Arnavutluk'u ilhak ediyor) ve daha sonra Stalin iktidarıyla diplomatik pazarlıkları başlatıyor.

Bu pazarlıkların sonucu, Nazi Almanya'sı ile Sovyetler Birliği arasında varılan bir anlaşmadır. Bu anlaşma, tarafların Polonya'ya çifte saldırısına ve ülkeyi ortak paylaşmasına izin vermektedir. Hitler ordularının derhal harekete geçip Batı Polonya'ya girmesine, Fransa ile İngiltere, Almanya'ya savaş ilanıyla karşılık veriyor ve böylece İkinci Dünya Savaşı'nı başlatmış oluyorlar.

Bunda, milyonlarca insan organizmasını makineye uygulayarak yeni yeni ürünler vermeye başlamış olan (bun-

ların ilk örnekleri arasında aşırı silahlandırılmış ve zırhlandırılmış panzer araçları, avcı uçakları ve geniş hareket serbestliği olan bombardıman uçakları vb. yer alır) savaş endüstrilerinin durup dinlenmek, yorulmak bilmeyen faaliyeti de önemli rol oynayacaktır.

Bu arada kendi stratejik planları (ki bunlar daha o zamandan, Emperyalist Almanya ile bir çatışmayı kaçınılmaz bulmaktadır) uyarınca Stalin, Doğu Polonya'yı varılan anlaşma gereği istila ettikten sonra, Baltık Devletleri'ni zorla egemenliği altına almaya kalkışıyor, bu arada Finlandiya da, çaresiz bir direnişten sonra, Sovyet orduları karşısında boyun eğiyor. Sovyet endüstrileri de, totaliter bir hizmet anlayışıyla, kitle halinde savaş üretiminde çalıştırılıyor ve özellikle üstün yıkım gücü olan modern roket tekniğine vb. ağırlık veriyor.

İlkbahar-Yaz 1940

İkinci Dünya Savaşı'nın birinci dönemi, Führer'in son derece hızlı ilerlemesiyle belirleniyor; Führer Danimarka, Norveç, Hollanda, Belçika ve Lüksemburg'u işgal ettikten sonra Fransa'ya girip Paris kapılarına dek ulaşıyor. O ana değin yarı tarafsız kalan ama artık zaferin pek yakın olduğuna hiç kuşkusu kalmayan Duçe de o zaman Çelik Pakt'a son dakikada bağlılık göstermeye karar veriyor ("Barış masasına oturabilmem için birkaç bin ölü vermeye değer doğrusu") ve Almanların Paris'e girmesinden dört gün önce Büyük Britanya ile Fransa'ya savaş ilan ediyor. Bununla birlikte, Hitler'in ne parlak başarıları ne barış önerileri Büyük Britanya'nın çekilmesini sağlayabiliyor, hatta tersine İngiltere, amansız bir direnişe geçiyor; öte yandan da İtalyan müdahalesi, Akdeniz'de ve Afrika'da yeni bir cephenin açılmasını zorunlu kılıyor. Mihver'in blitz-krieg veya yıldırım savaşı, tahminlerin ötesinde yayılıyor ve uzuyor.

Hitler'in İngiltere'ye karşı hava savaşı, yolların, limanların, tesislerin ve halkın yaşadığı kentlerin aralıksız bombalanması ve yerle bir edilmesi. Alman hava akımlarıyla tuzla buz olmuş İngiliz Coventry kentinden ötürü, co-

ventry'leştirmek deyimi, sözlüğe giriyor. Britanya direnişini kırmak ve etkisiz bırakmak amacıyla (muhtemel bir kesin çıkarmayı öngörerek), haftalar ve aylar boyu soluk aldırmadan sürdürülen sindirme savaşı, gene de beklenen sonucu veremiyor.

Bu arada, batıda giriştiği hareket, Führer'i, yakında doğuda, Sovyetler Birliği'ne karşı da bir harekete geçme konusundaki gizli tasarılarından caydırmış değildir (hem aşağılık bir ırk sayılan Slav ırkının yok edilmesini hem de Bolşevik tehlikesinin yeryüzünden silinmesini gerektiren tarihsel Büyük Reich ülküsü uyarınca hazırlanmış bir tasarı). Ama burada da Hitler, gerek düşmanının kaynaklarını gerekse hareketin göze alacağı tehlikeleri yanlış değerlendirmiş, küçümsemıştır.

Avrasya'da bir "yeni nizam" (emperyalist-faşist) kurmak amacıyla Almanya-İtalya-Japonya arasında Üçlü Pakt yapılıyor. Bu anlaşmaya Macaristan, Romanya, Bulgaristan, Slovakya ve Yugoslavya katılıyor.

Sonbahar-Kış 1940

İtalya'nın Yunanistan'a ansızın saldırısı, sorumlularca "kolay bir gezinti" olarak nitelendirilmiştir. Buna karşılık iyi hesaplanmamış olan bu girişim, İtalyanlarca pahalıya ödeniyor, Yunanlılar tarafından kovuluyor ve karmakarışık, dağılmış olarak Epir Dağları arasında kışa yakalanıyorlar. İtalyan Donanması Akdeniz'de son derece ağır kayıplara uğruyor. Kuzey Afrika'da, Britanya Çöl Ordusu'nun tehdit ettiği İtalyan garnizonları güçlüklerle savunuluyor..

ELSA MORANTE

VE TARİH DEVAM EDİYOR

Elsa Morante şaşırtıcı gözlemleri, akıcı üslubu, mesafeli taraflılığıyla II. Dünya Savaşı'ndaki İtalya'yı anlatıyor. Sizi cepheye götürmeden, top gümbürtülerine, kanlı siperlere taşımadan, mermi sesleriyle kulağınızı sağırlandırmadan yapıyor bunu. Almanların işgal ettiği ülkeyi ırzına geçilmiş bir kadın bedeniyle simgeleyerek, çöken ekonomiyi, o çöküşü izleyen ahlaki yozlaşmayı, soykırımı, Direniş hareketini, inançları ve eylemleri sonuçsuz kalan kimi Partizanların savaş sonrasındaki fırsatçılıklarını bir ailenin, bir mahallenin gündelik yaşantısına indirgeyerek aktarıyor.

İtalya'nın Nazi Almanya'sının kesin denetimi altına girdiği 1941'den, yenilgiye ve Müttefiklerle 1947'de yapılacak barışa kadar geçen, dünyayı yetmiş yıl geriye atan, bugün tarih sayfalarında kalan yedi yıl... Ama tarih devam ediyor ve henüz hesaplaşma bitmedi.

Elsa Morante'den, hem o döneme hem de insanın insana yapabildiklerine ışık tutan, benzersiz bir edebiyat şöleni.

KAPAK RESMİ: SHAUN LOWE

ISBN 978-975-07-1104-6

9 789750 711046

<http://www.canyayinlari.com>